

Een verzameling die in het dagelijks leven wordt benut komt niet zo vaak voor. De hoeden van Erica Pach worden echt gedragen. Acht maanden per jaar vertrekt deze verzamelaar niet zonder hoed. 's Zomers vindt ze het meestal te warm op haar hoofd, maar de overige maanden geniet ze ervan om een hoed te dragen.

Met rond de 100 exemplaren heeft ze keus genoeg!

DOOR ANNE-ROSE HERMER

'Ik verzamel alleen hoeden die ik draag'

Erica werkte jaren bij het UWV als communicatiedeskundige, maar de vele reorganisaties zorgden niet voor het veilige 'Ik heb een vaste baan gevoel'. Op een moment durfde ze de sprong te wagen en begon voor zichzelf als imagocoach. "Dat was in 2005. Enkele jaren daarvoor was ik op een beelden- en hoeden-

toonstelling in 't Gooi waar ik op een leuk mutsje stuitte. Donkerblauw met zilverdraad. Eenvoudig en toch apart. Het sprak me aan en ik besloot het aan te schaffen. Hoeden, hoofddekseis in het algemeen, hadden al langer mijn aandacht. Als dertiger droeg ik een tijdje hoeden, maar destijds ben ik ermee gestopt. Tegenwoordig interesseert het me absoluut niet als

mensen er iets over zeggen dat ik een hoed draag. Er werd nog weleens 'Beatrix' naar me geroepen, maar dat is opgehouden sinds Beatrix geen koningin meer is. Hoe ouder je wordt, hoe meer je durft. Qua outfit geldt dat voor mij zeker."

Kleurbesef

Werkelijk alles klopt aan een outfit van Erica. De kleding, alle accessoires zoals de ketting, ringen, schoenen, de panty, de bril en natuurlijk de hoed vormen een ensemble dat letterlijk van top tot teen bij elkaar past alsof het voor elkaar gemaakt is. In menig modetijdschrift staan afbeeldingen waarbij het geheel minder perfect is dan bij haar. Erica trekt onder geen beding zomaar iets aan. O, nee! Ze weet precies wat ze wel en niet moet doen. "Uit een kleuranalyse is gebleken dat heldere, felle contrasterende kleuren bij me passen. Van herfsttinten moet ik afblijven. Daar trek ik van weg. Steenrood bijvoorbeeld is taboe. Dan lijk ik ouder." Dit kleurbesef heeft automatisch ook invloed op haar hoedenverzameling. Toch heeft ze hoeden in allerlei kleuren, maar geen effen geel. Oranje ontbreekt, op één uitzondering na: haar oranje Koningsdaghoed. "Ik houd erg van aquakleuren zoals blauw en groen, maar ook van paars, rood en fel roze." Deze tint wordt fuchsia(roze) of shocking pink genoemd.

“Er werd nog weleens ‘Beatrix’ naar me geroepen, maar dat is opgehouden sinds Beatrix geen koningin meer is”

Mij staat echt niet alles

Soms zijn er mensen die tegen Erica Pach zeggen dat alles haar staat, wat ze stellig ontkent. “Mijn hoed mag niet te klein zijn. Ik heb een paar grote hoeden, maar over het algemeen draag ik middelgrote hoeden. De vorm is ook belangrijk. De grote hoeden draag ik overigens binnen, bijvoorbeeld naar de schouwburg. Niet buiten en zeker niet op de fiets. Door de grote rand waait mijn hoed weg. Een elastiekje eraan helpt niet. Klemmetjes aan de binnenkant wel.”

Tijdens het interview draagt Erica een rood-paarse outfit met een rood hoedje met voile. “Dat heb ik afgelopen kerst van mijn schoonzus gekregen toen ze bij ons kwam eten. Zo lief. Het is de juiste kleur, de juiste maat en er zat de juiste hoedendoos bij. Niet al mijn hoeden hebben een eigen hoedendoos, want daar heb ik geen ruimte voor.” De verzameling bestaat hoofdzakelijk uit hoeden, maar in feite gaat het om allerlei hoofddeksels. Er zit zelfs een lap stof bij met ijzerdraad erdoor die op een specifieke manier om het hoofd gedra-

peerd moet worden. De bovenkant van het hoofd blijft onbedekt. “Dit is meer voor de lente, in de winter is dat te koud op mijn hoofd.”

Geén bruidshoeden

Erica houdt van strakke modellen en klassieke lijnen. “Daarom heb ik ook niets met bruidshoeden. Veel te veel frutsels. Dat hoeft voor mij niet. In bruidsmodezaken vind ik niets van mijn gading. Weet je waar ik wel eens slaag voor een leuk mutsje? Bij winkels voor bedrijfskleding.” Toch zit er één bijzondere hoed in de verzameling uit 1959 die haar moeder droeg bij haar outfit op haar tweede bruiloft. Het is een lichtbruine hoed, klein van stuk met een fraaie versiering aan de achterkant, die in de categorie eenvoudige chique valt. Bescheiden en toch sprankelend, vooral door het model. Dit is geen traditionele bruidshoed van glanzende witte stof die bol staat van de tierelantijnen. De hoed is niet alleen aan de verzameling toegevoegd vanwege de emotionele waarde, maar past bij de criteria. Bij deze verzameling gaat het niet

om kwantiteit. De hoed moet qua kleur én qua ontwerp in de smaak vallen.

Frankrijk

De hoeden komen niet allemaal uit Nederland, wat ook geldt voor de hoeden van haar man. Die draagt ook hoeden én ziet er uit om door een ringetje te halen. Het amuseert het koppel om allebei vol ornaat de deur uit te gaan. Allebei slagen ze voor een nieuwe hoed, vaak in een land waar ze regelmatig komen en dat je niet meteen als hoedenland zou bestempelen: Frankrijk. “In elke stad in Frankrijk is wel een hoedenwinkel te vinden, behalve in Le Mans. Daar waren we onlangs en we konden niet één hoedenzaak ontdekken. Jammer. Als we op vakantie zijn, is een nieuwe hoed iets wat altijd op onze agenda staat. In Parijs slaag ik soms bij le Marché aux Puces. Het hoeft niet altijd bij een hoedenwinkel te zijn. In Lourdes heb ik twee mutsen gevonden.” Deze exemplaren hebben versieringen met kralen en applicaties, maar het gaat daarbij alleen om de rand. De rest van de muts is van effen

"Tot de jaren 60 was het in Nederland heel gewoon om een hoed op te hebben. Iedereen droeg een hoofddeksel"

wollen stof. Dat zorgt ervoor dat het 'geen kermis op haar hoofd wordt'. Juist omdat de rest van de hoofddeksels rustig zijn, komt die éne versierde rand heel goed tot zijn recht.

Andere landen

"Deze twee komen uit Marokko," vertelt Erica enthousiast over twee vilten hoeden. Een ervan, een bolhoed, is lichtgroen met een rode rand, een rode bovenkant en een oranje stekel die kaarsrecht op de hoed staat. Dat is nog eens wat anders dan het standaard souvenirkje. Enkele andere hoeden mogen zichzelf New Yorkers noemen, zoals een smalle wat hogere hoed die 'naar boven gevouwen' lijkt. De felrode kleur geeft de hoed een wat brutale uitstraling. Hier ben ik! Engeland heeft een goede naam op het gebied van hoeden. Denk bijvoorbeeld aan de paardenraces in Ascot en je ziet de bekende hoedenparade voor je. "Ik ken Engeland niet zo goed en heb er nooit een hoed gekocht," geeft Erica toe. "Wij zijn echt meer Frankrijk-liefhebbers."

Een beetje van vintage af

In niet-speciaalzaken zie je in Nederland ook eenvoudige hoeden, maar dan gaat het vaak om confectiehoeden die met eendere exemplaren in het rek hangen. Bij Erica Pach valt de keuze daar niet op. Ze laat een blauw met groene hoed zien, ontworpen en gemaakt door Mirjam Nuver, die een gelijknamige winkel in Amsterdam heeft. "Haar moeder was een hoedenmaakster uit Groningen. De ontwerpen van Mirjam spreken me aan. Ik zag een hoed bij haar waarvan de vorm me erg aansprak, maar het waren mijn kleuren niet. Daarom heeft ze dit model speciaal voor mij gemaakt in de combinatie blauw met groen. De hoed is dus niet voor mij ontworpen, maar in de gewenste kleuren vervaardigd." Het blijft bijzonder, want er is maar één exemplaar van. Overigens bezit Erica meerdere hoeden van Mirjam Nuver. Een andere winkel waar Erica graag komt, is House of Hats. Bij deze Haagse zaak worden ook herenhoeden verkocht, wat het een interessant reisdoel maakt voor Erica en haar man. Er zijn meerdere plekken om

te slagen voor een hoed, zoals vintagewinkels. "Alleen ben ik een beetje van vintage af omdat het een specifieke stijl is. Ik combineer graag stijlen. Bij een paarse vintage jurk uit de jaren 30 draag ik een moderne hoed. Evenementen waarbij de hoed centraal staat zijn ook leuk." Tot 2010 was er in de binnenstad van Buren een jaarlijkse hoedenparade. Daar genoot Erica van. "Zo leuk, al die mensen met een hoed op. Ik let er niet zo op, maar volgens mijn man word ik regelmatig nagekeken als ik een hoofddeksel draag. Ik ben niet bang meer om op te vallen. Integendeel. Het is fijn. Tot de jaren 60 was het in Nederland heel gewoon om een hoed op te hebben. Iedereen droeg een hoofddeksel. Het houdt je hoofd warm en het beschermt je haar tegen uitdroging. Zelfs jonge jongens hadden een pet op hun hoofd. Plotseling was dat afgelopen. De voorspelling is dat de hoed terugkeert. Toch zal dat volgens mij nooit meer zijn zoals vroeger. Dankzij de televisieserie *Peaky Blinders* zijn petten uit de jaren 20 en 30 momenteel populair, hoofdzakelijk onder mannen."

Kleurenexplosie

Speciaal voor dit interview heeft Erica Pach een groot deel van haar hoofddeksels op de bank uitgestald, wat een ware kleurenexplosie tot gevolg heeft. Uiteraard is het niet zomaar neergelegd en ligt alles op kleur. Nu is goed te zien hoeveel variatie er in deze verzameling zit. De hoeden hebben niet alleen uiteenlopende kleuren, ze zijn ook gemaakt van verschillende materialen. Wol, sinamay, vilt, raffia, imitatiebont, het is te veel om te noemen. Glanzend spektakel is niet de bedoeling, maar toch zit er een felroze glinsterend exemplaar tussen. Het ligt naast een aparte hoed die eigenlijk de 'verkeerde' kleuren heeft: herfsttinten. "Die hoed heb ik in Parijs gekocht. Ik vond hem erg leuk. Af en toe draag ik hem." Begrijpelijk, want het is een mooi uitgevoerd exemplaar. Alleen heeft de hoed qua kleur weinig gezelschap, net als het Koningsdaghoofddeksel. Dat ligt eenzaam op de hoek van de bank, vlakbij de 'afdeling paars'. Die kent veel tinten, zoals een paars/roze hoed waarvan de bovenkant is opengewerkt. Heel ingenieus. Een andere hoed is juist donkerpaars. Een grote effen hoed met aan de voorkant een gestreepte strik in contrasterende kleuren en een hoeden-

speld. Elke, werkelijk elke hoed is anders. Op geen enkele wijze zijn er twee hoeden die hetzelfde model hebben, maar dan in een andere kleur. Bovendien is elk hoofddeksel op eigen wijze een kunstwerkje. Dat geldt ook voor een hoed in diverse tinten roze waarbij het net lijkt alsof er aan de voorkant een knot zit. De combinatie zwart/wit is ook vertegenwoordigd, net als effen wit, bewerkt met kralen. Wel op een bescheiden manier. Er komen geen onbespreekbare frutsels aan te pas. Er zit één mutsje tussen dat is bewerkt met goudkleurige pailletten, bedoeld als grappig tussendoortje. Bij een ronde, effen blauwe hoed is het net of er een blauw met groene zijden sjaal omheen zit. Ook iets wat aandacht verdient. De kleur die het minst voorkomt is bruin. Toch zitten er wat hoeden in bruintinten bij, maar niet veel. Roze, rood en paars mogen zichzelf de grote winnaar noemen. Niet iedereen kan die kleuren dragen. Erica Pach staat het heel mooi, mét bijpassende bril.

Vergankelijk

Behalve hoeden heeft Erica ook een bijzondere collectie panty's. "Echt alle soorten die je maar kunt verzinnen in alle

denkbare kleuren. Effen, met werkjes erin, bijzondere motieven en ga zo maar door. In Amsterdam zit een geweldige winkel: Socks we love. Je kunt het zo gek niet verzinnen of ze hebben het. Heerlijk. Maar ja, die collectie is natuurlijk vergankelijk. Panty's gaan nu eenmaal op een moment stuk."

In dit huis worden géén artikelen bewaard die kapot of versleten zijn. Precies de reden waarom de hoofddekselverzameling met enige regelmaat veranderingen ondergaat: als er iets versleten is. Dit geldt bijvoorbeeld voor het donkerblauw met zilveren mutsje waar alles mee begon. "Het is zó slap geworden. Ik kan er bijna niets meer mee. Gelukkig heb ik het heel veel gedragen, maar aan alles komt een eind." Een verzameling die aan slijtage onderhevig is, mag zich bijzonder noemen. Binnenkort wordt er afscheid genomen van het mutsje waar alles mee begon. Het is niet anders. Hoewel de selectie steeds strenger wordt, komt er ongetwijfeld een fraai hoofddeksel voor in de plaats.